

PRESÈNCIA DE JULIÁN LOZANO SERRANO AL MUSEU D'ART MODERN DE TARRAGONA

Quan l'any 1963 l'Excma. Diputació de Tarragona adquireix el llegat de l'obra de Julio Antonio a la família d'aquest escultor, apareixen en la relació de peces lliurades una sèrie de dibuixos, retrats de familiars de Julio Antonio, la màscara funerària de l'escultor, un bust de Tàrraco realitzat en marbre italià, tot obra de Julián Lozano Serrano.

La personalitat i les dades biogràfiques de Julián Lozano ens eren quasi desconegudes malgrat que sabíem que era un deixeble de l'escultor de Móra d'Ebre, amb qui havia compartit l'estudi i fins i tot la casa, però bibliogràficament era difícil de localitzar.

A la revista «Goya»¹ apareix, per fi, un article sobre aquest autor, que ens dóna una mica de llum sobre la seva trajectòria artística i a l'ensem ens feia saber que Julián Lozano era viu.

Aleshores vam ercriure-li, car és l'únic personatge encara viu que ens lligava al temps, a l'obra i a la família de Julio Antonio.

El resultat fou plenament satisfactori ja que el propi Julián Lozano, en una carta que ens va adreçar, ens va aclarir algunes dades dubtoses respecte a la seva obra conservada en aquest Museu, i que a continuació passem a analitzar.

DIBUIXOS

D. Ricardo Díaz Rodríguez.

Dibuix al carbó sobre paper blanc.

30 × 22,3 cm.

Signat Julián Lozano 5-7-932.

Núm. I.G. 1.148.

Vegeu Figura núm. 1.

1. FRANCISCO OLIVÁN BAYLE. *El escultor Julián Lozano, discípulo preferido de Julio Antonio*. «Goya» (Madrid), 199-200 (1987), 58-61.

Fig. 1

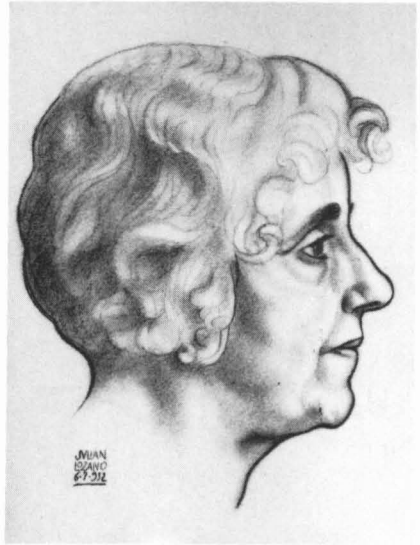

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Observacions: D. Ricardo Díaz fou interventor d'una empresa minera d'Almadén, en aquell poble es va desplaçar Julio Antonio amb la seva família l'any 1905.

Doña Trinidad Hernández Costa.

Dibuix al carbó sobre paper blanc.

30 × 23,2 cm.

Signat Julián Lozano 6-7-932.

Núm. I.G. 1.149.

Vegeu figura núm. 2.

Observacions: Doña Trinidad era germana de doña Lucía Hernández Costa, mare de Julio Antonio.

Doña Lucía Hernández Costa.

Dibuix al carbó sobre paper blanc.

30 × 22,3 cm.

Signat Julián Lozano (7-932).

Núm. I.G. 1.150.

Vegeu figura núm. 3.

Bibliografía: JULIÁN LOZANO. *Julio Antonio, mi maestro*. «Goya» (Madrid), 209 (1989), 258-265.

Observacions: Doña Lucía, com hem vist, era la mare de Julio Antonio. La data del dibuix s'indica entre parèntesi, ja que no es troba inscrit en el propi dibuix.

Doña Pepita Rodríguez Hernández.

Dibuix al carbó sobre paper blanc.

31 × 24 cm.

Signat Julián Lozano 25-8-1932.

Núm. I.G. 1.151.

Vegeu figura núm. 4.

Observacions: Pepita, germana gran de Julio Antonio, era casada amb Felix Vayrdenhoef, i residia habitualment a Brussel·les.

Fig. 5

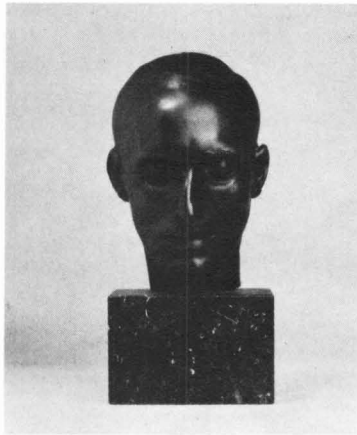

Fig. 6

ESCUPTURES

Màscara mortuòria de Julio Antonio.

Bronze.

27 cm. al.

Signada Julián Lozano (1919).

Núm. I.G. 9. Original d'escaiola núm. I.G. 315.

Vegeu figura núm. 5.

Bibliografia: Dirección General de Bellas Artes. *Exposición de Esculturas. Julio Antonio (1889-1919)*. Madrid. 1969. INFIESTA, JOSEP M. *Julio Antonio*. Edicions Nou Art Thor. Barcelona, 1988. LOZANO, JULIÁN. *Julio Antonio, mi maestro*. «Goya» (Madrid), 209 (1989), 258-265. OLIVÁN FRANCISCO. *El escultor Julián Lozano, discípulo preferido de Julio Antonio*. «Goya» (Madrid), 199-200 (1987), 58-61.

Observacions: La data s'indica entre parèntesi, perquè l'escultura no està datada.

Tàrraco.

Marbre italià.

33 cm. al.

(1918-1919).

Núm. I.G. 12.

Vegeu figura núm. 6.

Observacions: L'autor ens diu que va treure els punts de l'original de Julio Antonio l'any 1918, i la va acabar l'any següent. Aquesta obra, al final de la guerra **estava completa**; posteriorment se li va despuntar el nas.

Finalment, volem fer una referència a Julio Antonio i evocar-lo en el centenari del seu naixement (1889-1919), mitjançant la figura de Julián Lozano. Així ho ha fet també el propi Julián Lozano en un article titulat *Julio Antonio, mi maestro*. «Goya» (Madrid), 209 (1989), 258-265.

ROSA M. RICOMÀ VALLHONRAT